

Er du klædt på
til dit arbejdsliv i
efteråret?

Er du klædt på
til dit arbejdsliv i
efteråret?

Forside (/)

SATC the movie

Skrevet af

Annemette Gravgaard Pedersen ()

()

()

10 artikler

0 indlæg

()

Vi er mange, der har savnet smagen af Cosmopolitans og synet af Sarah Jessica Parker i Manolo-stiletter på vej gennem New Yorks gader. Nu er den her endelig, Sex and the City: The Movie. Men kan filmen løfte arven efter verdens mest sexede serie? Eller er den blevet et trist komma, placeret efter det, der skulle have været det endelige punktum?

Er du klædt på
til dit arbejdsliv
i efteråret?

Først og fremmest er filmen ikke det samme som serien. Og det er der mange grunde til. Én af dem er, at kvinderne er fire år ældre, end da vi slap dem. Og det handler ikke længere om at shoppe sig igennem rækker af mænd. I seriens sidste afsnit havde de fire veninder hver især fundet ham, der passede bedst, og ham har de stadig. Og hvor seriens spørgsmål var: Findes kærligheden stadig på

Manhattan? Er filmens spørgsmål: Er det muligt at holde liv i kærligheden, som årene går, og problemerne melder sig?

Da veninderne blev voksne

Miranda, Samantha, Charlotte og Carrie tumler med parforholdsklassikere som boligkøb, utroskab, for/imod ægteskab og tosomhed på bekostning af selvstændighed. Og det er faktisk ganske befriende, at kvinderne har rykket sig og ikke længere powerdater Manhattans mænd. Heldigvis må vi også godt få lov at se, at de er blevet ældre. Men selvom forandring fryder, betyder overgangen også et endegyldigt farvel til alle de singleoplevelser – gode såvel som onde – som serien portrætterede så uforligneligt. Og det svier lidt, for det var her, serien var allersjovest. Men alright. Forandring var et must, hvis filmen skulle have sine egne ben at stå på.

More Love and less Sex in the City

Bagsiden er selvfølgelig, at noget af den humoristiske kant og sexede vildskab, som var seriens kendetegn, går tabt. Hed sex er nu mere noget, de andre dyrker. Fx må Samantha (Kim Cattrall) nøjes med rollen som voyeur, når den hotte nabo udfolder sit Duracell-sexliv. Når hovedpersonerne ikke længere har så meget sex og slet ikke med så mange forskellige mænd, bliver det lidt svært for filmen at leve op til sit sexede image. Mange af filmens sexscener virker lidt anmasende og påklistrede. Som om nogen har tænkt: Hey, det her er Sex and the City, det SKAL være frækt og grænseoverskridende. Vi tager lige en tur mere med naboen op af det store glasparti.

Den ligefremme snak om sexlivets kiksede detaljer, er der også mindre af i filmen. Men heldigvis er der små perler, hvor dialogen når samme veloplagte højder som i serien. Fx samtalen, hvor "to colour" bliver den påtvungne metafor for "sex":

Miranda: Well how often do you guys colour? Samantha: Well I can't colour enough. I could colour all day, every day. If I had my way I would use every crayon in my box...

Store emotioner

Men på trods af scener som denne, hælder filmen altså langt mere til det romantiske end det sexede. Man har simpelthen valgt at satse på melodramaet, hvilket giver mindre plads til det uforpligtende grin. Til gengæld får vi til overflod de store følelser, serveret med en æstetik og tristesse, som klæder filmformatet godt.

Som altid er det Carrie og Mr. Big, der står for at levere den rene melodramatiske vare, når deres forhold igen skubbes ud over kanten. Hvor dyb afgrunden er under eventyrparret, skal forblive en hemmelighed her. Men det er de helt store følelser, der sættes i spil. Selvom plottet ligner noget, vi har set før, bærer Sarah Jessica Parker kærlighedshistorien hjem. Ingen kan måle sig med hendes portræt af Carrie Bradshaw, når det kommer til at være romantisk lidende og galgenironisk på samme tid. We love it!

Labels and love

Kostumerne var en helt essentiel del af seriens image: designertøjet, skoene og taskerne. Det skal vi selvfølgelig ikke snydes for i filmen. I filmens intro synges der rammende: Gucci, Fendi, Prada... I'm purchasing Nirvana. Og stilen fortsætter i overvældende grad

gennem hele filmen. Mærkevarerne er i fokus på en langt mere eksplicit måde end i serien. Det handler alt sammen om Labels and love. Og selvom det er en fest for øjet, er det næsten, som om filmen er overstilet. En del af charmen ved Carries stil var uforudsigeligheden, og at hendes påklædning ind imellem var mere mærkværdig end køn. Nu er hun næsten blevet for tjekket.

Mr. Big Sugar daddy

Materialismen er på sit højeste, da et par Manolo Blahnik stiletter ophøjes til selve symbolet på Carries og Mr. Bigs kærlighed. Sammen med det enorme walk in closet, han bygger til hende, naturligvis. Mr. Big kan nemlig give Carrie ALT, der kan købes for penge. Så selvom hun godt kan klare sig selv, er der pludselig lidt mere Sugar daddy over Mr. Big. Og især i filmens første del er det lidt irriterende at se en overtændt Sarah Jessica Parker hylde deres nye hjem som Real Estate Heaven, mens hun planlægger sit bryllup i couture. Men som filmen udfolder sig, er der også slag til materialismen, og selv ikke Bigs udtømmelige ressourcer kan løse alle problemer.

Var filmen nødvendig?

Meget apropos kan man spørge om Sex and the City: The Movie var et nødvendigt gensyn eller blot en oplagt mulighed for at tjene mange penge? Skulle man ikke bare have ladet være med at røre ved en serie så sagnomspunden og ophøjet i moderne kvinders bevidsthed som Sex and the City? For de største stjerner slukkes altid før tid. Og jo mere vi savner dem, jo stærkere lyser de. Tjo måske. Men jeg synes faktisk, at filmen står distancen og gør det på sine egne præmisser. I filmen får vi mindre sex og mere melodrama. Tempoet er langsommere, følelserne flere og større, hvilket alt sammen passer godt til spillefilmsformatet. Det er GOD underholdning, og man både græder og griner undervejs. Men filmen er ikke revolutionerende på samme måde, som serien var det, da den satte ansigter på den singlekultur, som mange kvinder dyrker i den vestlige verden. Sex and the City: The Movie bør nok nærmere betegnes som et sidste udråbstegn og en glad smiley hånd i hånd. Vi havde ikke behøvet den, men når den nu er her, sipper vi den veltilfredse i os. Hvis du elskede serien, skal du se filmen.

RELATEREDE ARTIKLER

Teenagerpiger + Tv = GirlPower (/artikler/teenagerpiger-plus-tv-lig-med-girlpower) - Det er en udbredt opfattelse, at tv-serier er passiv underholdning, der taler til laveste fællesnævner. Denne antagelse ...

In the Age of Un-innocence. Sex, køn og kærlighed i Sex and the City (/artikler/in-the-age-of-un-innocence-sex-koen-og-kaerlighed-i-sex-and-the-city) - Tv-serien Sex and the City fortæller kompromisløst om fire singlekvinders eskapader udi kærlighed og sex. Kvinderne har ...

Nynne en wanna be, I never wanna be (/artikler/nynne-en-wanna-be-i-never-wanna-be) - Tv-serien Nynne er det første danske skud på stammen af postfeministisk chick-tv, om singlekvinder med karriere og et kl...

Giv din stemme

4,4/5

5 stemmer